COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.1.2021
COM(2021) 6 final

2021/0002 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii Europene, în cadrul comitetului mixt UE-CTC instituit prin Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun, în ceea ce privește modificările aduse convenției respective

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere vizează o decizie de stabilire a poziției care trebuie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului mixt UE-CTC[1] privind tranzitul comun (denumit în continuare „comitetul mixt”) în legătură cu adoptarea preconizată a unei decizii de modificare a apendicelor la Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun[2] (denumită în continuare „convenția”).

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția

Convenția urmărește să faciliteze circulația mărfurilor între Uniunea Europeană și alte țări care sunt părți contractante la convenție. Ea extinde regimul de tranzit vamal al Uniunii[3] la părțile contractante la convenție, altele decât Uniunea Europeană, și stabilește obligațiile care le revin comercianților și autorităților vamale pentru mărfurile transportate de la o parte contractantă la alta în cadrul acestui regim. Convenția a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1988.

Uniunea Europeană este parte contractantă la convenție. Celelalte părți contractante sunt Republica Islanda, Republica Macedonia de Nord, Regatul Norvegiei, Republica Serbia, Confederația Elvețiană și Republica Turcia. Aceste țări sunt menționate în convenție ca țări de tranzit comun.

2.2. Comitetul mixt

Sarcina comitetului mixt este de a administra convenția și de a asigura implementarea corectă a acesteia. Prin intermediul unor decizii, comitetul mixt adoptă modificări ale apendicelor la convenție.

Deciziile comitetului mixt sunt adoptate de comun acord[4] de către părțile contractante, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (2) din convenție.

2.3. Actul avut în vedere al comitetului mixt

La începutul anului 2021, comitetul mixt trebuie să adopte printr-o procedură scrisă o decizie privind modificarea apendicelor I și III la convenție (denumită în continuare „actul avut în vedere”).

Scopul actului avut în vedere este de a alinia convenția la dispozițiile Codului vamal al Uniunii („CVU”)[5] și ale actelor sale delegate și de punere în aplicare în ceea ce privește regimul de tranzit și statutul vamal al mărfurilor din Uniune, precum și de a aduce modificările necesare apendicelor la convenție în urma retragerii Regatului Unit din Uniune[6] și a aderării Regatului Unit la convenție, conform indicațiilor stipulate în cele ce urmează.

---

1 *Common Transit Countries*, țări de tranzit comun.

2 JO L 226, 13.8.1987, p. 2.

3 Articolele 226 și 227 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

4 Niciuna dintre părțile contractante nu a ridicat vreo obiecție.

5 Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, JO L 269, 10.10.2013, p. 1.

6 JO L 29, 31.1.2020, p. 7.

Articolul 311 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei[7] (denumit în continuare „actul de punere în aplicare”), care stabilește cererea de transfer al recuperării datoriei vamale, a fost modificat în septembrie 2019[8]. Modificarea a stabilit regulile pentru cererea de transfer al recuperării, în cazul în care autoritatea vamală a unei țări implicate într-o operațiune de tranzit obține dovezi potrivit cărora faptele care sunt la originea datoriei au avut loc pe teritoriul său. În aceste cazuri, autoritatea respectivă trebuie să solicite țării de plecare să îi transfere responsabilitatea de a începe recuperarea. Țara de plecare trebuie să confirme, într-un anumit interval de timp, dacă transferă autorității vamale solicitante competența de a începe recuperarea. Prin urmare, articolul 50 din apendicele I la convenție, care reproduce articolul 311 din actul de punere în aplicare, trebuie să fie modificat în consecință.

Anexa 72-04 la actul de punere în aplicare, care descrie planul de asigurare a continuității activității pentru tranzitul unional, a fost modificată și aplicată de la 30 iunie 2020[9]. Pentru a permite o mai mare flexibilitate în cadrul planului de asigurare a continuității activității în tranzit și pentru a reduce formalitățile și costurile suportate de autoritățile vamale, s-a prelungit valabilitatea certificatelor de garanție globală și a certificatelor de dispensă de garanție pe suport de hârtie. Articolul 79 din apendicele I la convenție și punctul 19.3. al capitolului III din anexa II la apendicele I la convenție, care reflectă punctul 19.3 al capitolului III partea I din anexa 72-04 la actul de punere în aplicare, trebuie să fie modificate în consecință.

În momentul în care CVU încetează să se mai aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia, cu excepția Irlandei de Nord, Regatul Unit va adera la convenție ca parte contractantă separată[10] și se va aplica Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord anexat la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice[11]. Convenția conține trimiteri la statele membre ale UE, la țările de tranzit comun și la codurile de țară respective. Prin urmare, este necesar să se aducă modificările corespunzătoare apendicelui III la convenție, pentru a distinge Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord și pentru a indica faptul că CVU se aplică în Irlanda de Nord, în particular în privința dispozițiilor referitoare la garanție.

Poziția UE cu privire la proiectul de decizie a comitetului mixt privind modificările ulterioare ale convenției se bazează pe norme UE care au fost deja convenite de Consiliu (în particular, pe dispozițiile actelor delegate și de punere în aplicare ale Codului vamal al Uniunii). Conținutul legat de aplicarea Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord este aliniat respectivului protocol.

---

7 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

8 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1394 al Comisiei din 10 septembrie 2019 de modificare și rectificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește anumite norme privind supravegherea pentru punerea în liberă circulație și ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii (JO L 234, 11.9.2019, p. 1).

9 Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/893 al Comisiei din 29 iunie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 206, 30.06.2020, p. 8).

10 Decizia nr. 1/2018 a Comitetului mixt UE-CTC din 4 decembrie 2018 în ceea ce privește o invitație adresată Regatului Unit de a adera la Convenția privind regimul de tranzit comun [2018/1987] (JO L 317, 14.12.2018, p. 47).

11 JO L 29, 31.1.2020, p. 102.

Actul avut în vedere va deveni obligatoriu pentru părțile contractante în conformitate cu articolul 2 din decizia menționată mai sus, care prevede că acesta intră în vigoare la data adoptării sale.

Dispozițiile referitoare la valabilitatea certificatelor de garanție globală și a certificatelor de dispensă de garanție pe suport de hârtie trebuie să se aplice retroactiv de la 30 iunie 2020. Garanților trebuie să li se acorde condiții egale în temeiul legislației Uniunii și al convenției. Perioada de valabilitate extinsă a certificatelor este deja în vigoare de la 30 iunie 2020 în legislația vamală a Uniunii.

Prevederile legate de aplicarea Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord se vor aplica din momentul în care CVU încetează să se mai aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia – cu excepția Irlandei de Nord, unde CVU va continua să se aplice după această dată – iar Regatul Unit aderă la convenție ca parte contractantă separată.

În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) din convenție, deciziile de modificare a convenției trebuie puse în aplicare de către părțile contractante în conformitate cu propria lor legislație.

3. POZIȚIA CARE TREBUIE SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Poziția propusă care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii este modificarea apendicelor I și III la convenție în vederea alinierii lor cu următoarele dispoziții:

- legislația vamală a Uniunii care reglementează regimul de tranzit al Uniunii și, în particular, articolul 311 modificat din actul de punere în aplicare, care stabilește cererea de transfer al recuperării datoriei vamale și anexa 72-04 la actul de punere în aplicare, în ceea ce privește valabilitatea certificatelor de garanție globală și a certificatelor de dispensă de garanție pe suport de hârtie utilizate în cadrul planului de asigurare a continuității activității;

- aplicarea Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord, în particular pentru a distinge Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, atunci când este cazul.

Poziția propusă este coerentă cu politica comercială comună.

Prin asigurarea alinierii depline a convenției la legislația actuală a Uniunii și, prin urmare, prin crearea unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare coerentă a dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit unional și la regimul de tranzit comun, modificările propuse ale convenției ar avea drept rezultat beneficii substanțiale și tangibile atât pentru comercianți, cât și pentru administrațiile vamale.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „*a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.*”

Potrivit articolului 15 alineatul (3) din convenție, comitetul mixt UE-CTC adoptă, prin intermediul unor decizii, modificări ale apendicelor la convenție.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Comitetul mixt este un organism creat printr-un acord, și anume prin Convenția privind regimul de tranzit comun.

Decizia pe care comitetul mixt este invitat să o adopte constituie un act cu efecte juridice. Actul avut în vedere va avea caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 15 alineatul (3) și cu articolul 20 din convenție.

Actul avut în vedere nu completează și nu schimbă cadrul instituțional al convenției.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere, cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv pe cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere sunt legate de obiectivul de asigurare a unor proceduri eficiente de trecere a frontierei pentru mărfuri. Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica comercială comună.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 207 din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 207 din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. PUBLICAREA ACTULUI AVUT ÎN VEDERE

Întrucât actul comitetului mixt va aduce modificări convenției și apendicelor acesteia, este oportun ca acesta să fie publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după adoptarea sa.

2021/0002 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii Europene, în cadrul comitetului mixt UE-CTC instituit prin Convenția din 20 mai 1987 privind regimul de tranzit comun, în ceea ce privește modificările aduse convenției respective

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Convenția privind regimul de tranzit comun[12] (denumită în continuare „convenția”) a fost încheiată între Comunitatea Economică Europeană, Republica Austria, Republica Finlanda, Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Regatul Suediei și Confederația Elvețiană la 20 mai 1987 și a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1988.

(2) În conformitate cu articolul 15 alineatul (3) litera (a) din convenție, comitetul mixt instituit prin convenția respectivă poate adopta, prin intermediul unor decizii, modificări ale apendicelor la convenție.

(3) La începutul anului 2021, comitetul mixt trebuie să adopte o decizie privind modificarea apendicelor I și III la convenție.

(4) Este oportun să se stabilească poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul comitetului mixt, deoarece decizia privind modificarea apendicelor I și III la convenție va avea caracter obligatoriu pentru Uniune.

(5) Articolul 311 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei[13] (denumit în continuare „actul de punere în aplicare”), care stabilește cererea de transfer al recuperării datoriei vamale, a fost modificat[14]. În conformitate cu noile alineate (3) și (4), în cazul în care autoritatea vamală a unei țări implicate într-o operațiune de tranzit obține dovezi potrivit cărora faptele care sunt la originea datoriei au avut loc pe teritoriul său, autoritatea respectivă trebuie să solicite țării de plecare să îi transfere responsabilitatea de a începe recuperarea. Țara de plecare trebuie să confirme, într-un anumit interval de timp, dacă transferă autorității vamale solicitante competența de a începe recuperarea. Prin urmare, articolul 50 din apendicele I la

[12] JO L 226, 13.8.1987, p. 2.

[13] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

[14] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1394 al Comisiei din 10 septembrie 2019 de modificare și rectificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește anumite norme privind supravegherea pentru punerea în liberă circulație și ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii (JO L 234, 11.9.2019, p. 1).

convenție, care reflectă dispozițiile articolului 311 din actul de punere în aplicare, trebuie să fie modificat în consecință.

(6) Anexa 72-04 la actul de punere în aplicare, care descrie planul de asigurare a continuității activității pentru tranzitul unional, a fost modificată[15]. Pentru a permite o mai mare flexibilitate în cadrul planului de asigurare a continuității activității în tranzit și pentru a reduce formalitățile și costurile suportate de autoritățile vamale, s-a prelungit valabilitatea certificatelor de garanție globală și a certificatelor de dispensă de garanție pe suport de hârtie. Prin urmare, articolul 79 din apendicele I la convenție și punctul 19.3. al capitolului III din anexa II la apendicele I la convenție, care reflectă punctul 19.3 al capitolului III partea I din anexa 72-04 la actul de punere în aplicare, trebuie să fie modificate în consecință.

(7) În momentul în care CVU încetează să se mai aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia, cu excepția Irlandei de Nord, Regatul Unit va adera la convenție ca parte contractantă separată[16] și se va aplica Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice[17]. Convenția conține trimiteri la numele statelor membre ale UE, la numele țărilor de tranzit comun, precum și la codurile de țară respective. Prin urmare, este necesar să se aducă modificările corespunzătoare apendicelui III la convenție, pentru a indica faptul că Regatul Unit este o țară de tranzit comun și faptul că CVU se aplică în Irlanda de Nord, în special în ceea ce privește dispozițiile privind garanția,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii, fie în cadrul celei de a 33-a reuniuni, fie în cadrul unei reuniuni ulterioare a comitetului mixt sau prin intermediul unei proceduri scrise, în ceea ce privește modificările aduse apendicelor la convenția respectivă, se bazează pe proiectul de decizie a comitetului mixt, anexat la prezenta decizie.

Reprezentanții Uniunii în cadrul comitetului mixt pot conveni asupra unor modificări minore ale proiectului de decizie a comitetului mixt, fără a mai fi necesară o nouă decizie a Consiliului.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele

[15] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/893 al Comisiei din 29 iunie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 206, 30.6.2020, p. 8).

[16] Decizia nr. 1/2018 a Comitetului mixt UE-CTC din 4 decembrie 2018 în ceea ce privește o invitație adresată Regatului Unit de a adera la Convenția privind regimul de tranzit comun [2018/1987] (JO L 317, 14.12.2018, p. 47).

[17] JO L 29, 31.1.2020, p. 102.